

Itse innostuin heti kärkeen Suomi-punkin alusta (Briard, Pelle, Eput alkuun) mutta jostain syystä eniten puhutteli Ratsia (ja varsinkin kasettinsa "Kloonattu sukupolvi", varsinaisissa äänitallenteissa R ei oikein saanut tallennettua sitä vimmattua säröä ja tarkkuutta joka kasetissa oli). Se harmitti että en ikärajoitusten vuoksi päässyt R:n keikalle (yrityksistä huolimatta), myöhemmin näin joitain Jyri Honkavaaran myöhempiä virityksiä mutta niissä ei mielestäni ollut R:n kipinää. Pääsin myös pari kertaa juttelemaan Jyrin kanssa ja Jyrin äkillinen kuolema kosketti kovin (vastaava äkillissuruisa poismeno oli Joren kuolema Virossa, Jore ehti tehdä Musta Paraati/Lama/Silmätviritelmissä paljon merkittävää). "Punkin perinnettä" jatkaa kunnialla esim. Radiopuhelimet joka on näinä päivinä kovemmassa vedossa kuin koskaan.

-mies, 1963, Oulu, aktiivinen kuuntelija